

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h. ali gld. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrta leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vrnak petek in stane vse leto 3 K 20 h. ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nanski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnisti.

Ogledi in poslanice

se računajo po peti vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gld. 80 kr. — Oglašje v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. peti vrstici.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Mejavac) tiska in zal.

Občinske volitve in —

„politični uzmoviči“.

Kdo bi si mogel misliti, da na naš posvem mirno in stvarno pisani članek „Občinske volitve“ v 18. številki „Soče“ dne 12. t. m. odgovori „Gorica“ s člankom, kateremu je dala naslov „Politični uzmoviči“. Skoro 14 dni so „gruntali“, kako jo zasole „Soči“ na članek, gori naveden, no, sedaj, ko so se najedli slanikov, so dobili toliko „soli“, da so napisali odgovor — „politični uzmoviči“! Imeniten naslov, bobneč, bombastičen, kaj more biti še le pod naslovom. Čujmo, kako pričenjajo. Za uvod pišejo: „Uzmovič je individuum, ki steza prste po tem, kar ni njegovega. Tako je v socialnem življenju.“ — Zares imeniten pričetek! Kaj le se pride? Čujmo! „V politiki pa pravimo uzmoviči onim, ki stezajo prste po narodni posesti družih narodov, kakor to delajo Nemci, Italijani in Madjari nasproti slovanskim narodom v naši državi in Nemci tudi drugod po slovanskem svetu. To je jedna kategorija političnih uzmovičev. Politične uzmoviče pa po vsej pravici imenujemo tudi one — elemente, ki v narodu samem uganjajo stvari, ki so v vsestransko škodo narodu, ki pa merijo na to, da donesejo koristi posameznikom. Jedne kakor druge pa primerjamo družbi ljudij, ki naskoči mirno naselbino ter ondi odnese, kar se odnese da. Drugi kategoriji političnih uzmovičev, ki hočejo odnesti narodu na Goriskem, kar je bila njegova narodna posest, odkar ta narod živi na svoji rodni zemlji, primerjamo našo novo pečeno „napredno“ stranko, ki se je porodila v glavi dveh domislijav in sebičnih faktorjev na Goriskem, z namenom, da odnese iz naroda kar najbogatejšega plena za svojo korist.“

Tako! Hvala Bogu! Sedaj smo tam, kamor nas je hotel privedi članek v „Gorici“. Okoli raznih „uzmovičev“ smo prijadrali srečno do „napredne“ stranke in do „dveh domislijav in sebičnih faktorjev na Goriskem“. Tu pa se ustavi barka in začne kazati na „Občinske volitve“. Ustavimo se z njo tudi mi! (Mimogredé to: „Gorica“ govori, da narodno-napredna stranka se je porodila v glavi dveh, včasih pa piše dru-

gače, in „Primorski List“ povdarja ob vsaki važnejši priliki, da načela so nas razdvojila, da zato je počil razkol. Kdo torej govori resnico?! „Gorica“ pač se ravna po geslu, katero se sme imenovati njeno: „kakor jim kaže“. In kar dva „domislijava in sebična faktorja“ sta poklicala v življenje narodno-napredno stranko, za katero stoji večina v deželi?! Kdo vam to verjame? Nihče! Pa denimo, da bi bilo to res! Kaj potem? Ali ste tako onemogli, mogočni in vsevedni gospodje krog „Gorice“ in „Prim. Lista“, da vas kar dva moža strahuje? Kje je torej vaša moč? — — —

V živo smo zadeli s člankom „Občinske volitve“. To nam kaže jeza v „Gorici“. Povedali smo, kako si mislimo občinsko upravo, v kakih rokah, vsled česar smo dali mirne nasvete, pokazali pa tudi na rane občinske samouprave. V celim članku se ob nikogar nismo obregnili, marveč vso reč smo postavili v luč tako, kakor pritože. „Gorica“ pa prihaja s „sveto“ jezo in z jezuitskim loparjem nad nas. Zakaj vendar? Rekli smo v članku „Občinske volitve“, da duhovniki so dobili „od zgoraj“ nalogo, umešavati se povsodi v občinske volitve (česar „Gorica“ ne zanika), delati stranke, itd., ker njim je do tega, imeti v staršinstvu in na županskih stolcih može, ki bodo plesali tako, kakor se bo godilo iz farovža. (In ključarji bodo za vedno le kimavci!) Potem pa smo se obrnili do veljakov po deželi, da naj se polrudijo, da spravimo v občinske zastope naše može, katerim stoji v vseh važnejših in kočljivih rečeh na razpolago izvrševalni odbor narodno-napredne stranke.

„Gorica“ zagovarja najprvo duhovščino, češ, zopet se je zadrla „Soča“ vanjo! Na to le kratek odgovor: Kar je storila duhovščina res dobrega za narod, tistega jej ne sme nihče odrekati, kako stališča pa zavzema naša stranka proti njej, smo povedali že opetovano, da namreč spoštujemo vsakega pravega duhovnika in bi ga videli radi tudi pri narodnem delu, ali roko v roki s posvetnjakom, ne pa hotečega visoko stati nad vsemi lajki! Upoštevati treba pa, da časi so se spremenili. V duhovščino je šinil iz palače v nadškofijski ulici v Gorici drug duh, kateri jih uči gospodariti še bolj nego doslej; pravi suvereni morajo biti v svojih dekanijah, župnijah,

kuracijah in vikarijatih. Nov duh, novi časi, preobrnjena in nova duhovščina!

Odtod odpor proti vsem tistim med njo, ki gredo proti nam, ki „pastirujejo“ med našim ljudstvom v znamenju zdražb, zlorabe vere in cerkve ter si prizadevajo, biti absolutni gospodarji nad vsemi ovčicami, kar jih imajo pod seboj, na vse strani, torej tudi v občinski samoupravi. Proti temu se bojujemo in zato povzdigamo z nova svoj glas: Možje, pokažite se pri občinskih volitvah samostojno misleče volilce ter volite po svojem prepričanju narodno-napredne staršine in župane. Kakor pri zadnjih državnoborskih volitvah, tako tudi sedaj recite odločno besedo: Proč s klerikalnim gospodarstvom, proč s komando iz farovža v naši občinski samoupravi!

Poleg tega, da „pere“ duhovščino, se je, seveda, zaletela „Gorica“ tudi v dr. Tumo in v izvrševalni odbor narodno-napredne stranke. Kaj pa hočete, prijatelji? Organizacija narodno-napredne stranke je taka, da se vse želje, pritožbe, poročila itd. naših zaupnikov stekajo v izvrševalni odbor stranke, v katerem je lepo število odličnih naših rodoljubov. To je popolnoma naravna in edino prava organizacija v deželi, da se steka po njej vse v središče. Tisti, ki prebiva na Predelu, kakor tisti, ki prebiva doli na Barki ob istrsko-kranjski meji, morata iskati pomoči, sveta itd. nekod, ker imata v slučajih jednake potrebe, morata iti istočasno na volišča za enega moža, ter se morata oglašati po pomoč skupno, saj živita v jedni in isti deželi. Vidite, tako lepo nalogo ima izvrševalni odbor narodno-napredne stranke, ki hoče spajati celo deželo v jedno vez in tako pomagati kmetu, obrtniku in delavcu. O kakem izkoriščanju govoriti tu, o kaki reklami za Tumovo pisarno, je neumestno, saj vendar on ni izvrševalni odbor. Da se noče od naše strani nikogar izkoriščati, to vedo najbolje naši zaupniki in vsi tisti, ki se obračajo do narodno-napredne stranke v taki ali taki zadevi. Prijazno govorimo z vsakomur, prijazno mu damo pojasnila itd., smatramo pač vsakega za samostojno mislečega moža, in nikogar ne gledamo čez ramena ali „od zgoraj doli“, kakor se to dogaja pri raznih gospodih okoli „Gorice“ in „Prim. Lista“. Odtod zupanje v stranko in v izvrševalni odbor, ki je pripravljen našim županom in staršinstvom iti na roko, kadar treba. To je v naši orga-

nizaciji, vsako izkoriščanje tu je izključeno. (Poznamo pa dolgoletno povest o izkoriščanju v raznih občinskih rečeh. Znani izkoriščevalci se nahaja v prvih vrstah med mešetarji v „Narodni tiskarni.“) To vse dobro vedo tudi naši klerikalci, ali baš ker so prepričani, da tu ni govora o kakem izkoriščanju, bodo vedno trobili v svet o „koristolovcih“. Saj poznamo to njihovo metodo.

H koncu še par besed o „političnem uzmovstvu“. Skoro v vsaki vrsti članka „Politični uzmoviči“ podtika „Gorica“ narodno-napredni stranki „politično uzmovstvo“. Da je tako podlikanje smešno, je umevno samo po sebi; zato ne izgubljam na to stran niti jedne besede.

Poglejmo pa vendar nekega velikega političnega uzmoviča! Ali veste, gospoda, kaj se je zgodilo dne 3. januarja letos? Velikansko politično uzmovstvo! Zdi se nam, da tisti dan sta se zlorabljala v klerikalnem smislu tista dva lepa stih: „Ne samo, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan“, s katerima zaključujete članek v „Gorici“ — zato pa recite prizadetemu začetne besede istega članka: „Uzmovič je individuum, ki steza prste po tem kar ni njegovega.“

DOPISI.

Od beneške meje. — V 6. števil. „Primsojenega lista“ ponuja g. župnik v Kožbani 100 K onemu, oziroma dopisniku, ako mu dokaže, da je dne 3. jan. napil on kožbanske fante. Resnici na ljubo izjavimo, da je pred volitvijo povabil županovega sina v farovž ter nagovarjal, naj dela nato, da bodo izvoljeni zaupniki, ki bodo za Gregorčiča. Fante pa je županov sin menda napajal. Pomota od onih mož, ki so to povedali, je bila le v tem, da ne znajo ločiti imena „župan“ in „župnik“, ker so v navadi le besede: vikar, kurat, fajmošter, podešat itd.

Epiteton ornans „Patriarča“ pa mu ni nadel dopisnik, ampak obmejno ljudstvo, in sicer vže od nekada. Ako hočete vedeti zakaj, se Vam lahko pove; t. j. zaradi vaših dolgih las, katere si menda vsako leto le enkrat strižete. Saj ste morali slisati oni naslov na dan volitve zaupnikov.

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

In otožno pogleda svoje roke, katere so očividno ostale poganske, med tem ko mu je dlja prejela sveti krst.

Na to postavi lonec na ognjišče ter, počepniviš poleg ognjišča, jame zamišljeno gledati v ogenj.

„Tega si ti kriv, gospod.“ reče naposled. „Čemu pa si stegnil svojo roko po njej, po kraljevi hčeri?“

Vinicij se v prvem hipu razsrdi radi tega, da si barbar in prostak drzne ne samo tako govoriti z njim, marveč da mu še celo preti. K vsem čudnim in ne-navadnim dogodkom, katere je bil doživel od minule noči, se je pridružil še jeden. Ker pa je bil slab ter ni imel pri rokah svojih sužnjev, se je premagal, zlasti še radi tega, ker se je nadejal, da sedaj poizve nekatere podrobnosti iz Ligijinega življenja.

Pomirivši se, jame ga povpraševati o vojski Ligijcev s Svevi. Urso je rad pripovedoval, toda ni mogel dodati ničesar novega k temu, kar je bil Viniciju povedal že Aulo Plaucij.

Urho ni bil v boju, ker je spremljal zastavnike v tabor Atelija Histra. Vedel je samo to, da so Ligijci potolkli Sveve in Jacage, toda njihovog poveljnika in kralja so umorile jaciške pušice. Takoj na to so dobili novico, da so Semnonci zapalili gozde na nji-

hovi meji in vrnili so se urno, da se maščujejo za ono krivico, in zastavniki so ostali pri Ateliju, ki je iz početka zapovedal, naj se jim skazuje kraljeva čast. Pozneje je Ligijina mati umrla. Rimski poveljnik ni vedel, kaj mu je početi z otrokom. Urso se je hotel vrniti v domovino, toda to potovanje je bilo nevarno radi divjih zverin in divjih plemen. Ko pa je došla novica, da namerava nekako ligijsko poslanstvo dopreti k Pomponiju, da mu ponudi pomoč proti Markomanom, pa jih odpošlje Hister k Pomponiju. Dospelvi k njemu, so izvedeli, da pri njem ni bilo nikakih poslanecev, radi česar so ostali v taboru, odkoder jih je Pomponij odpeljal v Rim in po dovršenem slovesnem vrodu je oddal kraljevo dete Pomponiji Grecini.

Vinicij ga je pozorno poslušal, dasi mu v tej zadevi samo nekatere podrobnosti niso bile znane. Njegovi ponosni pravi je zlasti ugajalo to, da mu je potrdila živa priča, da je Ligija kraljevega rodu. Kot kraljeva hči bi mogla zavzeti na cesarjevem dvoru tako mesto, kakoršno so tam zavzemale hčerke najodličnejših rodbin, a to tem bolj, ker narod, čegar vladar je bil njen oče, se doslej še nikdar ni bojeval z Rimom, in dasi je bil barbarski, je vendar mogel postati Rimljanom strašen, kajti po spričevanju Atelija Histra samega je imel „neizmerno število“ bojevnikov.

To trditve je potrdil tudi Urso, ki je odgovoril na Vinicijevo vprašanje zastran Ligijcev:

„Mi prebivamo v gozdih, a zemlje je pri nas toliko, da nihče ne vé, kje jej je konec, pa tudi ljudij je tam obilno. V stepi so tudi leseni gradovi, v katerih je najti vsega dovolj, kajti to, kar Semnoni, Markomanje, Vandali in Kvadi po svetu naplenijo, jim mi poberemo. Oni si ne drznejo priti k nam, pač pa nam

radi tega požigajo gozde. A mi se ne bojimo ne njih, niti rimskega cesarja.

„Bogovi so dali Rimljanom vrhovno oblast nad zemljo,“ reče Vinicij resno.

„Bogovi, to so hudobni duhovi,“ odvrne preprosto Urso, „in kjer ni Rimljanov, tam ni vrhovne blasti.“

Popravivši ogenj, je nadaljeval kakor sam sebi: „Ko je cesar vzel Kalino k sebi na dvor, sem si domislil, da bi jo tam vtegnila doleteti kaka nesreča; hotel sem iti v naše gozde ter pripeljati naši kraljici Lige na pomoč. In Ligijci bi bili gotovo prihiteli na Dunaj, ker so to dobri ljudje, dasi so pogani. Oh, doneset bi jim bil „dobro novico!“ Na vsak način pa pojdem tje, ko se Kalina vrne k Pomponiji; poklonim se jej ter jo poprosim, da mi dovoli iti tje, kajti Kristus se je rodil nekje daleč, oni pa še niso nič slišali o Njem. On je vedel bolj nego jaz, kje se ima roditi; toda ko bi bil pri nas na stepi prišel na svet, bi ga gotovo ne bili mučili, marveč bi ga bili mi čuvali in skrbeli, da bi mu nikdar ne manjkalo divjih zverin, ni gob, ni dabravih kož, niti jantara. In vse, karkoli bi bili vzeli Svevom in Markomanom, bi dali Njemu, samo da bi živel v izobilju in ugodno.“

Po teh besedah postavi k ognju posodo z jedjo, pripravljeno za Vinicija, ter umolkne. Njegove misli so očividno letele po ligijskih stepah, in ko je juha že začela vreti, jo vlije na pladnik, jo ohladi ter reče:

„Glauko je svetoval, da le prav malo giblješ tudi ono roko, ki ti je ostala zdrava, in radi tega mi je Kalina naročila, naj te varujem.“

(Dalje pride.)

V 12. številki „Gorice“ t. l. je poslal g. Gradenski (v dopisu od zahodnih Brd) neko pojasnilo k „Socinemu“ dopisu od beneške meje. Njegova pojasnila pa niso popolnoma nič vredna, kajti namen njegov ni bil ravno, odgovarjati dopisu, ampak udariti na gosp. Mlekuža, učitelja v Višnjeviku, in tovarise. Odgovorimo pa po vrsti: 1. Ni res, da je bil dopis skrpčan od 2—3 zarjavelih peres. Bilo pa je le eno novo pero, katero bode se za rabo. 2. Gradenski imenuje izvolitev Gredolčiča sijajno zmago. Kaj je to sijajna zmaga, da je bil voljen le od s silo skrpčane manjšine slov. ljudstva ter izvoljen pa s pomočjo naših največjih sovražnikov Lahov, a le s 5imi glasovi večine? Dragi g. Gradenski, to je sramotna zmaga a ne sijajna. 3. Koliko psovč (???) pa je na gosp. župnika v Kožbani? Prečitajte dobro se enkrat dopis od beneške meje, pa se prepričate o množini psovč. Ne zavijajte! O edinem vulgo-naslovu (a ne psovki) pa je zgoraj pojasnilo. 4. Kaj hočete zagovarjati stacunarja modrosti, katerega mi bolje poznamo nego Vi. O vsaki priliki razlaga svoje modrostne nauke, kakor misijonar. Gospod stacunar modrosti, katero prodaja sedaj v sodih (ker v glavi ne stoji vsa), naj napaja z njo le svoje odjemalce. Tumovci ne potrebujejo njegove puhlosti. Z markandelami in klobasami naj se sam pita, kajti iz tega namena mu jih je g. Tomaž poslal. 5. Gosp. Gradenski, ni res, da je bilo v dopisu zapisano, da prihaja v Mirnik in okolico preveč „Prim. Listov“, ampak več. Kateri so pa tisti irredentariji? Morda tisti, ki citajo „Primorca“ ali „Sočo“. Dragi gospod, za tisto resnico, ki jo „Prismojenci List“ razglasa, se lepo zahvaljujemo; nam ste dovolj glasili narodno-napredne stranke. Menite li, da kdor ne čita vaših klerikalnih listov, da je irredentarij? Imamo več narodnega čuta nego vaš voditelj Gredolčič. (Proti Lahom so mu vezana usta)! 6. Gosp. Gradenskemu se ni kratilo ne njegovih zaslug ne služb, zato je bahanje s predsedstvom, nadzorništvom itd. neumesno. 7. Kaj se začirate ali zaletavate (po vaše) v Antona Kostanjevca, da nima se gospodarstva? Menite li, da samo klerikalci, ki davek plačujejo, smejo voliti, voljeni biti in agitirati. Kaj ne plačujejo tudi naprednjaki davkov? Tudi tisti, ki davka ne plačujejo, kateri nimajo se gospodarstva v roki, smejo voliti, izvoljeni biti in agitirati. Saj je bil upravljal Kostanjevec zaupnikom voljen! Zato je opomba vaša gledé tega mladenca prazna in puhla. Njegovi sotrudniki, pravite, živijo od muje in zamude. To je popolnoma res, kajti ljudje ob beneški meji se živé vsi od truda (muje) lastnih rok, a ne tako kakor večina duhovnikov, kateri imajo po 24 ur časa na dan. 8. Ni res, da je napravilo vaše pismo na Kostanjevca dober utis, ampak ravno nasprotno. Kožbanci so vas slabo informirali, ker on ni ničesar razodel, pač pa se pošalil. Niso pisma pogruntali. Dalje ni res, da je bil v Gradišči zapeljan. Od koga? Saj Tuma ni imel v Gradišči agitatorjev kakor Gredolčič. Res je pa, da je ta mladenec iz lastnega nagiba in prepričanja oddal glas g. Tumi. Čast mu! On je že večletni naročnik „Primorca“ ter pristaš narodno-napredne stranke, torej nemogoče, da bi bil klerikalnega mnenja ter se dal zapeljati. Saj se je že iz tega namena že na dan volitve zaupnikov pazilo, da zmaga protiklerikalna stranka. Prosimo, gosp. Gradenski, kateri so tisti ljudje, ki nasprotujejo Kostanjevečevim koristim? Saj ne veste, kaj govorite!

9. Slednjič mislite, da ste res uganili, kdo je dopisnik od beneške meje; pa ste se grozovito blamirali. Gosp. Karol Mlekuž ni v nikaki zvezi z dopisom. Saj ga obmejni ljudje niti ne poznajo. V tem oziru je popolnoma nedolžen. Le Vi ga hočete spraviti v dotiko, da imate priložnost po njem udrihati. Zopet vas moramo opominjati, da čitajte bolje dopis, kajti tam se organistu prav nič ne očita gledé volitev. Ako opravlja pri vas častno službo, nam nič mari. Povedalo se je le, da je on pisal. Radi nas opravlja lahko še druge častne službe, n. pr. da kuharicam čevlje snazi ali kroznike briše itd.

Nazadnje pridemo k poglavitni stvari. Že v četrti obračate in zavijate besede dopisa. Govorite resnico! Tam se nihče ne zaletava v vašo plačo po pogodbi, nobeden vam na krati vaših pravic. Za oni jubilej ste pobrali en skafič vina več (po hiši) nego vam je pritlikalo. To se vam je očitalo. To je izsesavanje! Vsed tega je cel vaš zagovor ničev, ker ne odgovarjate stvari, ampak nekaj drugega. Kaj ni morda davek, kar kmet vam

plačuje? Le davek za druge, mislite, da nosi kmet siljeno in težavno, kakor sami pripoznavate, a le za Vas ga lahko (P) plačuje, kaj ne da? Potem se tirjate več, nego vam pritice. Bruna v svojem očesu ne vidite, ampak le pezdri v očesu svojega bližnjega, n. pr. učitelja, kateremu očitate, kakor bi kmet samo zanj nosil davke v davkarijo.

Nameček: Od dneva volitve zaupnikov nimajo obmejni ljudje (Mirničanje, Golobržani in Skrljevci) miru pred blebetavim jezikom domišljavega kožbanskega župana Blažiča. Povsod in pri vsaki priliki, ko pride z nami v dotiko, počne pikati in dražiti. Ako je v krčmi ali občinski pisarni, tedaj nastopi kakor pridigar proti liberalcem in gosp. dr. Tumi! Zadnjega gospoda, t. j. g. Tumo, je že vsega razmesaril in vsakovrstne izmiseltine o njem iznašel. Ta vam zna pridigati altro che Pavlice in pater Knavs. On brez nobene šole stavi vse slavne pridigarje v „zakelj“. Kaj vi, dohtarji sv. pisma, z vsemi svojimi šolami proti njemu! Prave ničle ste. Če ga vzamete v vašo pridigarsko službo, to je gotovo, da v eni noči zgine narodno-napredna stranka in nje somisljeniki. Saj je plačal dne 3. jan. 2 gld. za smodnik, da so streljali oni dan na Vrhovlji. Menil je postreljati vse liberalce. Da je res dal denar za smodnik, je povedal sam njegov kmet in sicer na polna usta. Ime si prihranimo za slučaj, ako bode tudi on ponujal krone za dokaze, kajti to ime smemo ovaditi.

Županu bi pa svetovali, da bi končal vendar enkrat pikati, dražiti in zabavljati s svojim strupenim jezikom, drugače se bode še kedaj kesal, kajti vse se na tem svetu maštuje, če ne prej, pa slej. Naj ne misli, da je modrost že z veliko žlico pojedel, kakor tamošnji stacunar. — M —

Iz Cerkna. — Prav da ne vem kako, oziroma kje bi začel. Gradiva je namreč toliko, da bi lep čas lahko zalagal „Sočo“ in „Primorca“ z njim, vendar se moram omejiti, ker tega meni čas in listu prostor ne pripušta. Najprej mi kaže odgovoriti na popravek gg. kaplanov v 19. številki „Soče“.

Pozivljata namreč uredništvo, naj prekliče laž, da bi bila plesala na dan volitve zvečer. Dobro, gg. kaplana! Če smo vama krivico delali, damo vama tudi zadoščenje, vendar ne prej, dokler ne dokažete, da res niso plesale v kaplaniji omenjeni večer osebe v črnih suknjah, torej kdo (g. dekan vendar ne?!). To so videli popolnoma zanesljivi možje, ki vam jih z imenom navedem, da se z njimi zmenite, in če ti umaknejo svojo trditve, potem tudi „Soča“ prekliče svojo. Omenjeni možje so: gg. Peter Jurman, Jak. Tauš in Vincenc Rojc.

Čudim se le, da sta kaplana o tem molčala, ko se je govorilo takoj drugi dan po Cerknem in se še sedaj po preteku toliko časa. Ne morem si drugače misliti, nego da sta bila sedaj od gotove strani prisiljena k temu. Za danes naj o tem zadržuje, ker mi bode gotovo še poročati o tem.

Pred mano ležijo tri številke „Gorice“ z dopisi iz Cerkna, ki so pa tako plitvi, da se mi ni vredno zdelo odgovarjati na vsakega posebej.

V 6. številki se je oglasil slavnoznani „resnicoljub“ Blaž. Revez bi rad ovrget trditve, da mu je dal gosp. dekan 20 kron za agitiranje, in se opravičuje s tem v „Gorici“, da se je on sam lagal, ko je to trdil. Imenitna opravičba, kaj ne? Dalje pravi, da je zato premenil barvo, ker se ni mogel sporazumeti s poštenostjo in prepričanjem naše stranke. To mu radi verjamemo, ker njegova poštenost in prepričanje sta splošno znani. — — —

Mi vemo neko povest o „poštenosti“ nekega moža, kako je bil stisnil pleče iz lonca pod pazduho v tuji kuhinji, pa ga je samo izdalo, ker se je še kadilo, dalje o neki kokoši, ki pa ni bila njegova, in se mu ni pustila ujeti, in morda še drugih enakih! — — —

Resnicoljubu tudi naše prepričanje ni ugajalo, kar je popolnoma razumljivo, saj njegovo prepričanje je le tam, kjer je polna skleda in poln kozarec. Ker tudi tega pri nas ni, je prestopil k nasprotni stranki, s katero se popolnoma strinja v poštenju in prepričanju! Lepa stranka, kaj?

V 7. številki „Gorice“ odgovarja neki volilec dopisniku v „Soči“ z dne 12. januarja. Pričakoval sem na to tudi odgovora, pa se dopisniku najbrže ni zdelo vredno odgovarjati.

V prvi polovici omenjenega dopisa v „Norici“ so same osebnosti, ki jih pobira, „akademsko izobražen človek“, kakor klerikalni spijon po naših gostilnah, in na katere ne bodem odgovarjal, ker se omenjeni človek sam imenuje nemčurja. S takimi pa mi nimamo nič opraviti.

Nadalje stoji v dopisu, da nismo napredni, ker ne podpiramo njih društev in da nas njih napredek v oči bode. To vam je napredek v naši mlekarni v — dolgovi — ki jih je toliko, da nekateri trde, da se je celo bati katastrofe?! Ali je morda napredek to, da vam hodijo vrejavati zmede in bilance po vaših zadrukah tuji itd. Da to je napredek tak, kakor ga klerikalci razumejo, namreč nazadnjaštvo; mi pa zazujemo pod napredkom vse kaj drugega, in zato tudi ne moremo podpirati naših društev, ki so za vse prej nego za ljudski blagor.

Vprašujejo, kje je požarna bramba, ki smo jo ustanavljali? To je hinavščina! Ali ni bila vaša stranka ravno tako zastopana v pripravljalnem odboru kakor naša, in kje „leži“ sedaj pravila, ali morda ne pri našem klerikalnem županstvu?!

Vprašal bi pa vas, gospodje, kaj je s podružnico sv. Cirila in Metoda v Cerknem? Ta je bila popolnoma v vaših rokah in je v vaših rokah tudi zaspala, kakor zaspajo prej ali slej tudi druga vaša društva. Ako ste res tako zavedni Slovenci, oživite jo, in popravite, kar ste v več letih zamudili!

V 11. številki „Gorice“ je tudi žalosten dopis iz Cerkna, ki me pozivlja, naj se nazanim, da ne bodejo imeli gosp. Hrasta v „pajсах“. Čudno to, zahtevati, da naj se kdo nazani, ali tisti, ki zahteva, je sam lepo skrit. Prijavijo naj se najpoprej oni dopisniki, ki so pisali laži v „Gorici“; oni naj se objavijo najprvo s polnim imenom!

V „Prim. Listu“ je pisal dne 7. t. m. poročevalec iz Cerkna, ki ga ni težko uganiti, o samomoru nekega P. B. v Gorjah. Žalostno za poročevalca, da omenjenega, ki je bil očitno bolan na umu, ne more pustiti še po tako žalostni smrti v miru. Pravi, da ranjki ni poznal prznikov, in da je cerkev le malokedaj od znotraj videl, kar pa ni res. Ne omenjal bi vsega tega, če bi poročevalec sam ne pisal, da je groza obhajala ljudi, ko so vlekli mrtveca kakor žival na neposvečen kraj. Zakaj ne poroča še, kako ga je grobokop valil kakor zaboj do jame in ga notri zvalil, da leži sedaj na ustih in od cerkve obrnjen, kakor je pravil grobokop sam.

Ali je to človeško, ne! Nobenega psa ne pokopljejo tako, kakor so tega umobolnega. Klerikalni občinski in farni urad bi vendar imela paziti, da se človeka pokoplje kakor človeka in da se ljudje ne skandalizirajo tako, kakor v omenjenem slučaju!

Konečno naj omenim še nekaj veselega, namreč, da se je število naročnikov „Primorca“ v letošnjem letu zelo pomnožilo na Cerkliškem, in to radi tega, ker so čez enajst na prižnici zabavljali. Le naročajte ga in razširjajte med sovaščani. Duhovniki naj govorijo v cerkvi, kar hočejo, doma smo mi gospodarji in nihče nam ne bode zapovedoval kaj naj beremo in kaj ne. Razjasniti se mora tudi v najzadnejšem kotu, da popravimo sramoto, ki smo si jo nakopali pri zadnjih volitvah na Cerkliškem. Brali in razširjali bodemo svoje časopise in vanje dopisovali, kakor se bode nam zdelo, zakaj če imamo dolžnost, imamo tudi pravice, kisi jih ne pustimo od nikogar jemati in kratiti, najmanj pa od onih, ki jih mi plačujemo in ki se od naših zuljev debelijo.

„Ta čern...“

Iz Srpenice, 21. februarja 1901. — Nesreča v ročinjskem klancu se je tako-le pripetila:

Hlapec je hodil vstric voza; kar nakrat se mu zdrsne in leva noga mu pride v kolo, to ga prevrže, zavrti in mu nogo zlomi. — Ko se hoče hlapec rešiti iz kolesa, ga to še za roko zgrabi in od komolca do pesti zmečka, vendar k sreči kosti ne zlomi.

Ponesrečenca je prvi ugledal gospod župnik iz Ročinja, kateri je hitro obvestil o nesreči domačine, prepeljali so ga v Kanal in odtod v gorisko bolnišnico.

Pri tej priliki je pohvalno omeniti veliko požrtvovalnost slavnega županstva v Kanalu. — Obvestilo je nemudoma (brzjavno) gospodarja Izidor Ostan-a na Srpenici in vse potrebno ukrenilo za ponesrečenca, živino in blago.

Tudi g. Križnič iz Kanala in g. Kregau iz Ročinja sta velikodušno postopala ter ne oziraje se na stroške in sitnosti preskrbela, da se je ponesrečenec kar bolj mogoče previdno in hitro v Gorico pripeljal. — Upanje je, da okreva.

Domače in razne novice.

Costni odbor cerkljanski. — V Cerknem so izvoljeni v costni odbor: Andrej Jereb, župan v Sebeljah, Janez Svetličič, podžupan v Jagersčah, Janez Laharnar, podžupan na St. Viski gori, Jakob Pirih, posestnik na St. Viski gori, Ant. Kosmač, župan v Cerknem, Ivan Mavri, podžupan v Orehku, Jakob Jereb, podžupan v Otaležu; namestniki so: Tom. Valentincič, podžupan v Zakojci, Miha Drlinec v Gor. Novakah, Andr. Kobal v Cerknem. Kot največji davkoplačevalec ima priti v odbor Vek. Ravnikar v Cerknem.

Narodno-napredna stranka v očeh klerikalcev. — „Gorica“ piše o naši stranki: „S čem hoče opravičiti svoj naslov „napredne“? Morda s tem, da je zbrala okoli sebe tolpo moralno dvomljivih elementov, s pomočjo katerih naskakuje mirno in pošteno ljudstvo ter uprizarja po deželi skandale v veliko zabavo naših političnih nasprotnikov?“ Ali ste čuli sedaj, naši možje, kaj ste Vi? Vi ste „tolpa moralno dvomljivih elementov“! Tako Vas sodi „Gorica“! Vi, možje, ki ste se oklenili narodno-napredne stranke, ki hočete skupno z vsemi praviimi rodoljubi delati za narod, čujte, Vi ste „tolpa moralno dvomljivih elementov“! Tako piše list dr. Gregorčiča. Vprašajte jih tačas, ko se vam bližajo s hinavskim obrazom, kdo je tista „tolpa“ — in obrnite se od — „tolpe“! S klerikalci nobene zveze, hrbet za-nje! S tako zlobnimi ljudmi, ki se predrznejo imenovati prave rodoljube, ki so zbrani v izvrševalnem odboru naše stranke ali so pristasi naši na deželi, „tolpa moralno dvomljivih elementov“, nobene besede, nobene zveze. Proč od njih! Naj se spokore in spreobrnejo! — V ostalem pa naj le bo potolažena „Gorica“, ker povemo jej na uho, da se naše vrste med ljudstvom samim množé od dne do dne, in kmalu bo cela Goriska narodno-napredna, ob katero boste osamljeni zaman metali psovko: „tolpa moralno dvomljivih elementov“, katera boste Vi „Gorčani“, kar Vas se ostane, sami „en detail“, kakor ste danes, seveda s primerno rezervo, še nekoliko „en gross“.

Mežnarji — krstni botri. — Menda kmalu ne bo več treba krstnih botrov, ker to opravilo utednejo kmalu potegniti naše popolnoma mežnarji. Nedavno temu smo pravili, kako je vsilil Budin v Pevmi mežnarja za krstnega botra, sedaj imamo neki drugi slučaj. Neki posteni in spoštovani trgovec ter ustanovnik bralnega in pevskega društva v Dobravljah je bil povabljen dne 20. t. m. za krstnega botra v Sv. Križ na Vipavskem. Prisedši v cerkev mu je rekel župnik (oj ta Kodrova glava!), da ne sme držati otroka h krstu, ker ni bil za Veliko noč pri spovedi. Botru ni ostalo drugega, ker je uvidel takoj, da se ne da prerekati s Kodrovo glavo, nego to, da je moral otroka izročiti mežnarju, ki je tako držal otroka v krstu. Kakor se vidi, bodo smeli kmalu le mežnarji držati otroke v krstu, ako bodo tudi hudodelniki, da le pojdejo o Veliki noči k spovedi. Dopisnik, ki nam piše o tem, pravi: „To je torej nova farizejska vera in tako so začeli delati z nami. Je že prav. Se bomo ravnali tudi mi po tem. Naj le nadaljujejo, mi si bomo tudi znali pomagati!“

Nove skladowne ceste. — Cesar je potrdil v zadnjem zasedanju deželnega zbora sprejeti načrt zakona, da se uvrstila med skladowne ceste te dve: 1. cesta iz Solkana skozi Kromberg do Ajsevce, — 2. cesta od državne ceste v Gabrijah do okrajne ceste v Rubijah. — Čas bi pa že bil, da bi se okraj resil skladowne ceste iz Gorice skozi St. Peter, Prvaci, Dornberg do Sela. Saj država to cesto neobhodno potrebuje; po njej gre velik promet na Ajdovščino! Ni pravično, da mora okraj vzdrževati to cesto!

Iz Bolca se je zopet oglasil v klerikalnih listih tisti sloveči kaplanček, ki čuje na ime Abram. Možic hvali krščanski socializem, ki se drugače bolje imenuje: klerikalni švindl! Klerikalci so iznašli nekaj socialnih fraz, da sleparijo ubožnejše ljudstvo, posebno delavce! Ako bi ti ljudje res imeli kaj srca za ubogo ljudstvo, bi se odpovedali vsi tisti skofje in kanoniki, ki imajo naravnost velikanske dohodke, vsaj nekoliko tega, ker imajo preveč nad vse meje, in s tem denarjem bi se lahko odpomogli ubožstvu cele države! To naj pové Abram tistim Bolčanom, katere vodi za nos.

O krščanski ljubezni. — Iz Vrtojbe nam pišejo: „Krščansko ljubezen ima naš gosp. nunc v Vrtojbi, ki je v nedeljo 17. t. m. po pridigi pred altarjem oznanil, da so mu štirje iz Dol. Vrtojbe, najhujši mladenec, prinesli križ, izrut na pokopališču, na njegovo dvorišče, in so mu hišo oblatili; zraven je tudi rekel: „sem jih že dal sodišču v preiskavo“.

Vbogi zaslepljenec oznanjuje to samo, da nas blati in dela razpor med Dol. in Gor. Vrtojbo. Vse je godrnjalo radi tako podle izjave, in slednjič se je pokazalo, da ni res,

da so najhujši Dol. Vrtojenci to storili, ampak iz Gor. Vrtojbe neki revček mladenič, ki se mu je pamet zmešala.

Torej, gospod nunc, počasi, resnično govorite, če ne se Vam tudi zna zmešati. — Vsaj tako sodimo. Najhujši mladenič.

O shodu v Kojsem kaže tudi „Prim. smojenec“, kakor je lagala „Gorica“. No, saj so rekli, da oba lista imata le jedno uredništvo. Poročevalec za oba lista je bil torej — dr. Jože Pavlica. Kaj si ta semeniški razgrajati vse upa, vemo že davno! Čudno, da ni utajil še solnce z neba! S takimi pošteniaki se ne bomo prepirali o resnici gledé shoda v Kojsem. Naj le farbajo svoje čitatelje, kakor jim drago!

Izjava iz „Pravice“ v „Prim. Listu“ od četrtka je znak časa, v katerem živimo, t. j. znak klerikalnega terorizma. „Soča“ je poročala resnico. Na to so padli klerikalci kakor besni na imenovana Prvackovca. Predno je „Prim. List“ izšel, smo že bili poučeni o izjavi ter odkod izvira. Nekateri klerikalci (med njimi nunc!) so grozili z bojkotom, cesar se je ustrašil zlasti jeden. Novi Berce-tov tajnik je skrpal izjavo, katero sta podpisala Gregorič in Tušar. Toda podpisala sta med drugim tudi dve veliki laži. Odgovor prepuščamo napadenima Dornberžanoma. — Prvackovci, vi pa na noge proti teroristom!

Glas občinstva. — Iz goriske okolice nam pišejo: Bliža se doba, koncu naročnine za družbo sv. Mohorja, ali ljudje se obotavljajo, naročiti se, ker vedno izide 5 knjig skoro po nepotrebnem; le večernice vsem dopadajo, in si žele spet onih lepih povestij, ki so nekaj izhajale. Radi tega so vsem priljubljene le podučne in kratkočasne povesti, in ko bi teh ne poslali, bi se nikdo ne naročil; ali samo za tako malo knjižico kot so snopiči večernic, je pa predrago gl. 1.05. Druge so skoro nerabljive, posebno zgodbe, jih ne razumejo, se skoro se spoddikajo ob njih! Masnih bukvic pa imamo za 1000 let dovolj. Nas gosp. nunc so pridigali, da so našli tu pa tam knjige Mohorjeve družbe že več let stare a niti pretrgane niso, drugod so dobili pa, da zavijajo notri stvari. — Evo, to Vam je dokaz, da ljudem pulite denar po nepotrebnem iz rok!

Med tem, ko se vsi trgajo za večernice, da ne mine niti teden po prejetju knjig, ko jih je že vsaka družina cela in cele prečitala, in da jih skoro na pamet vsi znajo, in tudi stare povesti, celo od 30–40 let nazaj, jih hranijo, zavijajo, dajo vezati, in si jih posojujejo drug drugemu kot zaklad. — Iz tega razvidite, da nazadujete, in ne napredujete. — Čemu ljubite temo, in pustite toliko lepega papirja nepotrebno mazati, da potem ljudje v kot mečejo za drag denar?

Čemu nas morite za nevednostjo? Povesti (zgledi) vlečejo. Radi tega ne čudite se, če ni več pravega zanimanja pri naročbi na Mohorjevo družbo! — Naj bi prenehali tisti obrabljeni sistem delovati, po katerem dobivamo le pobožne knjige ali druge, katere ne ugajajo. Naj pišejo za ljudstvo, ne le za tercijalke!

(Opomba uredništva: Priobčujemo to kot glas iz občinstva. Sličnih pritožb smo čuli že dovolj. Naj jih uvaža tudi odbor Mohorjeve družbe, kateremu mora biti pač do tega, da družba vspeva, kar želimo tudi mi. Ljudski glas pa bodi takemu vspevanju podlaga!)

Požar v Kostanjevici na Krasu. — Dne 23. t. m. okoli 11. ure predpoldne pri jako lepem, tišem vremenu je začelo biti plat večjega zvona, na kar se je ljudstvo zelo prestrašilo. Bliskoma se je raznesla tužna vest, da gori hlev g. podžupana Antona Spacala in ljudstvo se vrelo trumoma na gorishte. Hrabro so donasali občanarji vodo, drugi pa so bili koj na strehi in so opravljali nevaren posel gašenja, tretji pa so postavljali v nevarnost svoje življenje, da so žival (troje goved in ovca) resili iz gorečega hleva, ali, žalibog, močno ožgano, od teh so jedno koj ubili, da ni toliko trpela. Pogorel le hlev in krma, mimo ležeči hlev drugega kmeta je ostal cel. Vreme je bilo tiho in ugodno. Gosp. Spacal je bil zavarovan pri občni zavarovalnici v Trstu. — Kako je „panal“ kostanjeviski nunc ogenj, to pa povemo o prvi priliki pod drugim zaglavjem.

Iz Divače nam poročajo z dne 18. t. m.: Nekaj nenavadnega je bilo v Divači, kar se v tako mali vasi ne more pripetiti vsaki dan, in sicer: dopoldan smo imeli krst, ob 3. uri popoldne poroko Maričke Karičeve z Iv. Obersnelom, Franciske Obersnelove pogreb, Peter Mahorič si je zlomil nogo, da so ga morali odpeljati v bolnišnico, lampist Stopar pri drž. železnici je padel nesrečno z železniskega voza, pri g. Al. Rebec pa so plesali, da je bilo veselje. To vse en dan. Za tako malo vasico nekaj izrednega, čudnega.

Neki odpravljeni častnik, kakor čujemo, vabi mladenice po Gorici za vstop v vojake. Kam, se ne ve. Zato svarimo, da se nikdo ne prenaagli ter se da ujeti kar tako slepo, posebno opozarjamo tiste, katerim je zlasti učeča se mladina izročena v varstvo, da ne dopuste brez prevdarka mladeničem nikakga koraka v tem pogledu. Upamo pa tudi, da šolska vodstva ter gospodarji store svojo dolžnost na to stran.

V tržaški okolici je čuti pogostoma o požigih gozdov. Kdo jih požiga? Te dni so

dobili orožniki petorico gostov iz Italije, ko so hoteli bas zapaliti nasade na Trsteniku! „Avita cultura!“

Listnica. — Gosp. dopisniku na G. na Krasu. Dopis pride prihodnjič. Hvala lepa za nove naročnike „Primorca“! Le tako naprej! Zdravil! — Odložili smo tudi še nekaj drugih dopisov, ki pridejo na vrsto tekom tedna.

Razgled po svetu.

Državni zbor. (Nadaljevanje.) Zbornica je razpravljala tudi nujne predloge. Prvi je utemeljeval poslanec Biankini svoj nujni predlog, tiče se klavzule o carini na italijanska vina, in je priporočal, naj se njegov predlog izroči odseku za vinogradno kulturo, čegar število členov naj se povisa na 48. Poslanec Kaiser je govoril proti nujnosti. Ker je kakih 20 nujnih predlogov, ne bi razprava o predlogu v zbornici pospešila stvari. Nujnost naj se odkloni, predlog pa naj se izroči odseku. Poslanec Tambosi (Tirolec) je govoril za nujnost. Povdarjal je, kako škodljiva je klavzula v pogodbi z Italijo za vinogradnike v Istri in je prosil zbornico, naj glasuje za nujnost Biankinijevega predloga. — Nemec Gross je govoril proti nujnosti, češ, da to ne gre, da za vsako stvar ni smeti staviti nujnih predlogov, ker to da le ovira parlamentarno delovanje. Poslanec Wohlmayer je tožil, da se radi narodnih preprirov nič ne stori za gospodarske stvari. Nujnost Biankinijevega predloga je bila odklonjena in se je predlog izročil odseku.

Na to je poslanec Kaftan utemeljeval svoj predlog o obdilih po vodah na Češkem, Moravskem in v Šleziji. Stvar je važna toliko za Čeha kolikor za Nemce in obžalovati je, da so obema narodoma potisnili orožje v roke, mesto, da bi skupno korakala naprej na plodonosnih tleh. Ako se ne bomo hitro mobilizirali pred novimi trgovskimi in carinskimi pogodbami, je zgubljena naša pozicija na svetovnem tržišču. Tudi nujnost Kaftanovega predloga je bila odklonjena. Istotako nujnost predloga poslanca Vichodila za odpravo erarskih mitnic. Slednjič je bila odklonjena nujnost predloga poslanca Hoferja za zboljšanje položaja poštnih ekspeditorjev.

Dalje so bile položene tri važne interpelacije. Schönerer interpelira radi zasedanja kosa zemljišča v Kitaju. Nemec Funke s tovariši radi izvedenja naredbe o odpravi jezikovnih naredb in poslanec Hauck radi pogovora cesarjevega z občinskimi svetovalcem dunajskim Havranekom na plesu mesta dunajskega. (Cesar je govoril češki z rečenim gospodom. Mari hočejo nemški srditeži cesarja poklicati na odgovor in opravičevanje!)

Tu moramo se omeniti viharne prizore med Čehi in predsednikom, ker je bil poslednji dal citati le tri češke interpelacije (seveda v nemškem prevodu). Čehi so očitali predsedniku, da nadaljuje svoje nasilstvo in so hoteli vedeti, kaj je z ostalimi češkimi interpelacijami? Poslanec Eoft je vprašal, kje je garancija, da je prevod interpelacij pravičen? Grog Vetter se je izgovarjal, da se je stvar glede nenemških interpelacij odločila se le predčerašnjem in da ni bilo možno preskrbeti ostalih prevodov. Prevaža da jih urad za prevajanje državnega zakonika. Posl. Kramar je vprašal predsednika, kdo mu je dal pravico poverjati prevajanje omenjenemu uradu? Ko je predsednik, ves v zadregi, izjavil, da na vsa ta vprašanja „odgovori jutri“, je zavladala veselost po vsej zbornici, na kar je začel govoriti Biankini, kakor poročamo gori.

Tudi sobotna seja poslanske zbornice se je začela z velikim viharjem. Provročila ga je interpelacija nemškoroških poslancev Eisenkolbna, Steina in tovarišev. V tej interpelaciji vprašajo, zakaj je ljubljansko sodišče konfisciralo brošuro o moralni teologiji sv. Liguorija, češ, da se je v Nemčiji doprinesel dokaz, da sv. Liguori res to uči, kar navaja ta brošura. Prezident se je na prošnjo duhovnikov včeraj trudil, da bi Eisenkolb umaknil to interpelacijo, ki je bila že tiskana. Skliceval se je na to, da jo je izročil podpredsedniku Pradeju v cenzuro, a ta je ni hotel cenzurirati ter jo kar dal v tisk. Začetkom iste seje je prezident rekel, da pride ta interpelacija v tajno sejo. Wolf je na to začel razgrajati in upiti. Njegovi sočisljeniki so ga podpirali, zahtevajoč, naj se interpelacija čita v javni seji, da bo svet spoznal to brošuro. Wolf: „To je morala katoliške cerkve. To je navodilo za duhovnike, kaj naj žene in dekleta pri spovedi izprašujejo. Na tako moralo je samo jeden odgovor: Proč od Rima!“ Kathrein je s pestjo udaril ob mizo in protestiral proti čitanju interpelacije rekši, da vse, kar navaja brošura, so gola sumničenja. (Wolf: „Le puščajte žene in dekleta k spovedi!“) ter protestiral proti takim napadom na katoliško cerkev. Wolf: Proč od Rima! Proč od Rima! V tajni seji je potem grof Dzieduszycki protestiral, da bi se žalila npravnost s čitanjem takih stvari, kakor jih obsega brošura. Wolf je zopet nekaj vmes klical, na kar je pater grof Komovovsky planil nanj in ga hotel udariti, a pater Pastor ga je zadržal. Čitanje interpelacije je trajalo pet četrt ure. Mnogo poslancev je zapustilo dvorano. Po prečitanju interpelacije se je razvila o njej dolga razprava, v kateri je Eisenkolb izjavil, da se je

gibanje „Proč od Rima“ mej Nemci uprizorilo iz nacionalnih nagibov.

V odseke so voljeni izmed jugoslovanskih poslancev: V odsek za podpore bedo trpečim pokrajinam: dr. Tavčar, Zeffron, Sustersič. V socialno-pol. odsek: Biankini, Ploj, Žitnik. V poljedelski: Gabrček, Spinčič, Povše. V pristojbinski: Berks, Pfeifer, Plantani.

Poljski klub ni zadovoljen s Körberjevim ministerstvom, kateremu očita celo, da samo noče parlamenta, marveč vladanje s § 14. Körber je odpravil v ministerstvu notranjih del takorekoč ves poljski departement, kar Poljake razburja. Govori se celo, da se pridružijo Čehom in drugim Slovanom.

Avstrijska kolonijalna politika. — Čudno bodo čitatelji gledali na ta čisto novi naslov naše politike. No, če hoče že lačna Italija podjarmiti vso Afriko in kos Kitaja, zakaj bi si pa mi Avstrijci ne privoščili tu pa tam po svetu kakega letovišča. „Frankfurter Zeitung“ hoče namreč vedeti, da misli naša država okupirati braziljansko obrežno deželo Barana. Ta kos zemlje da je posebno pripraven v to, ker je že tam naseljenih precejšnje število Dalmatincev.

Nemčija zahteva od drž. zbora dovoljenja za najetje novega posojila 100 milijonov mark za ekspedicijo na Kitajsko. Vidi se, da Nemčija je se jako vojskoželjna!

Za osvoboditev Makedonije izpod turskega jarma delujejo najboljši bolgarski rodoljubi že desetletja. To gibanje postaja v zadnjem času nevarno za sedanjí občni red na Balkanu. O tem piše „Slov. Narod“:

„Bolgarska vlada ne postopa prav odkrito. Nastopila je pač proti macedonskim odborom, zajedno pa je tudi dovolila velik protestni meeting proti lastni odredbi. Bolgarsko časopisje pravi, da so razmere v Bolgarski take, kakor l. 1883, razloček je samo ta, da je slo takrat za združenje Rumunije z Bolgarsko, zdaj pa gre za pridobitev Makedonije, a dogodbe pri volitvah v narodno sobranje so tudi pokazale, da je položaj jako kritičen in da se lahko kar čez noč kaj zgodi.

Iz ruskih listov je posneti, da bi Rusija v slučaju revolucije v Makedoniji ostala nevtralna. Rusija ima zdaj v Aziji toliko opraviti, da se ne more posvetiti balkanskim zadevam. Makedonski revolucijski komitè se na to ni oziral, kakor se ni oziral na to bolgarski knez. Tudi crnogorski knez se je tedni izjavil, da Črna gora za sedaj ne želi drugega kakor, da se ohrani status quo na Balkanu.

Pri vsem tem pa ni pozabiti, da so gotova gibanja časih dosti močnejša, kakor diplomatični uplivi. Sedanje gibanje v Makedoniji je zelo podobno gibanju v Bosni in v Hercegovini pred l. 1876.

Tudi bosansko-hercegovaška ustaja je nastala proti volji Rusije, vzlic vsemu nasprotovanju ruskih krogov, pač pa so jo podpirale druge države, ki so imele posebne interese pri tem, da provzroče ustajo, še predno se more Rusija militarčno in politično pripraviti na kako akcijo. Posledica tega je bila, da je Rusija sicer zmagala v vojni s Turčijo, da pa je bila na berolinskem kongresu poražena.

Položaj je sedaj tak, da se je močno bati, da se iz macedonskega oblaka vsuje toča, ali posledica tega bi bila, kakor se od merodajne strani namigava, mešana okupacija vsega ozemlja do Soluna, kar bi slovanskim narodom pač ne bilo v korist.“

Buri. — Ako je res, kar poročajo listi danes, se Burom ne godi predbro. Iz Middelburga poročajo, da se Buri umikajo na vsej črti, Angležji pa jih zasledujejo. Devetopad v kapsko kolonijo se je baje popolnoma ponesrečil, pri Disselfonteinu pa je baje komaj ušel z malo peščico ljudij Angležem. Pri Middelburgu je bil baje tudi tepen.

Sestanek med Krügerjem in angleškim kraljem. — V zadnjih dneh smo čuli malo verjetno vest, da se trudijo vplivne osebe sedaj, ko je odpotoval angleški kralj na Nemsko, da bi se izvršil sestanek med Krügerjem in angleškim kraljem, kar bi seveda imelo upliva na končni izid vojne v južni Afriki. Gledé na politiko v pogledu te vojne, ki prevladuje v Angliji, in pa na osebnost naziranja kralja, pač ni pričakovati nobenega uspeha, tudi če bi res prislo do takega sestanka.

Narodno gospodarstvo.

Boj Čehov na gospodarskem polju.

(Iz Prage)

Boj češkega naroda za neodvisnost se razvija z vedno večjo živahnostjo. Na literarnem polju se deluje že sto in petdeset let, in Čehi so si ustvarili lepo, samostojno literaturo, ki vzbuja občudovanje. Na politiskem polju se bore že dolgo vrsto let z občeodvajanja vredno vstrajnostjo in enerzijo. Kar je mogel doseči dosedaj češki narod, ki se je moral boriti proti krutemu in brezobzirnemu sovražniku in proti slavofobskim avstrijskim vladam, to je dosegel.

V nadaljnjem napredovanju ga ovira nemški kapital, ki je bil skozi vsa leta glavna opora čeških Nemcev. In ta kapital je velik.

Trgovina in industrija cveteta v nemškem ozemlju lepo, se celo v srcu češke dežele, v Pragi, imajo Nemci nagromaden velik kapital. Temu kapitalu je potreba postaviti nasproti češki. To so uvideli češki rodoljubi že davno in prenesli boj na gospodarsko polje.

Ta boj morajo Čehi izbojevati, to je: morajo se gospodarski popolnoma osamosvojiti, razviti svojo trgovino in svojo industrijo. Čehi imajo ta cilj jasno pred seboj in delujejo sistematično v to, da ga dosežejo.

Mnogo požrtovalnih rodoljubov se je posvetilo temu smotru in doseglo dosedaj lepih uspehov. Za dober trgovski naraščaj je že dobro preskrbljeno. Po deželi je mnogo trgovskih sol, o katerih vspehu je poročala že „Soča“ med narodno-gospodarskimi vestmi. Te šole vzgajajo Čehom modernih trgovcev, temeljito izobraženih v svoji stroki, kakršnih potrebuje moderna trgovina, ki ni več tako lahka, kakor nekaj. Dober trgovec biti, je umetnost. Za višjo trgovsko izobrazbo pa skrbi trgovska akademija v Pragi, ki je izmed najboljših te vrste. Absolventje te akademije imajo v inozemstvu več zaupanja nego absolventje marsikake druge take šole.

V novejšem času pa imajo v Pragi lakozvano „Tonnerovo ustanovo“, ki podpira gmotno in duševno one absolvente akademije, ki hočejo v inozemstvu dalje proucevati trgovinstvo. Tudi v Brnu je višja trgovska šola, ki daje češkemu narodu veliko temeljito izobraženih trgovcev. Absolventje obeh teh sol pa imajo svoji društvi, ki prepreskrbljujeta členom službe in jim dajeta tudi priliko, se še na dalje izučiti v svoji stroki. Društvo ima tudi svojo knjižnico, ki je dobro preskrbljena s strokovnimi knjigami.

Za pospeševanje trgovine same pa imajo Čehi mnogo društev, ki izpolnjujejo svojo nalogo izborna. Tako na primer imajo „Izvozno društvo za Česko, Moravsko in Šlezko“, ki podaja češkim izvozevalcem razne informacije o stanju svetovnega trga, jih opozarja, ako bi bil kje ugoden teren za to ali ono vrsto izdelkov. To društvo se zaveda svoje naloge, o čemur pričajo najrazličnejša naznanila, katera prihajajo iz njegove pisarne. V isti namen služi tudi „Izvozno društvo v Pragi“.

(Konec pride.)

Spremembe v poštno-nakazniškem prometu. — Naznanilo c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Trstu: S 1. marcem t. l. se uvede v prometu z brzojavnimi nakaznicami važna sprememba, katera vtegne pripomoči v to, da bodo širsi krogi uživali koristi navedenega prometa.

Kakor je znano, se more sedaj oddajati brzojavne nakaznice, namenjene v inozemstvo, samo pri poštnih in brzojavnih uradih, ki so posebno v to pooblašteni, in nasprotno morejo iz inozemstva prihajajoče brzojavne nakaznice dobivati samo oni, ki stanujejo v okolisu jednega zgoraj označenih poštnih in brzojavnih uradov.

V tozemskega prometu dopuščene so brzojavne nakaznice celo samo v kraje, kjer je poštni urad spojen z brzojavnim uradom. Počeni z navedenim dnevom bodo mogli vsi poštni uradi, ki so spojeni z brzojavnim uradom, kakor tudi oni, ki se nahajajo na sedežu kake državne brzojavne postaje, sprejemati vse brzojavne nakaznice, in sicer tudi take, ki so namenjene v inozemstvo. Nadalje bodo vsi poštni uradi brez izjeme, ako le izvršujejo dostavljanje poštnih posiljav, izplačevali brzojavne nakaznice, izvirajoče iz tozemskega in inozemskega prometa, ter bode vsled tega mogoče odposiljati take nakaznice v vse kraje Avstrije.

Kjer se ne nahaja na sedežu oddajnega poštnega urada državna brzojavna postaja, bode pošiljala zadnja brzojavna postaja oddajnemu poštnemu uradu s prvo priložnostjo brzojavne nakaznice ter bode zadnji urad glede dostavljanja in izplačevanja istih postopal po splošnih, za brzojavne nakaznice veljavnih predpisih.

Izjemni odkup deželnih srebrnih novcev po dva goldinarja in četrt goldinarja. — C. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu razglašajo: Kosi po dva goldinarja in četrt goldinarja avstr. veljave, ki so bili zakonod. od 24. marca 1893., drž. zak. št. 42., vzeti iz prometa, se odkupujejo vsled naredb. c. kr. finančnega ministerstva do nadaljne odredbe na zahtevanje strank od c. kr. glavne kovnice na Dunaju in od puncevnih uradov, delujočih kot blagajne odkupovalnice, ter od c. kr. blagajnic, delujočih kot blagajnice zamenjalnice, in sicer kosi po 2 goldinarja po surovi uteži in enotni ceni po 120 K za vsaki kilogram, kosi po četrt goldinarja pa po enotni ceni od 70 K za vsaki kilogram novčne uteže.

Ako bi se novce teh vrst ponudilo v plačilo pri c. kr. blagajnah in uradih, se jih vrne se le potem, ko se jih nareže v znak, da so vzeti iz zakonitega prometa.

Stara pestunja.

Poljski spisal M. Balucki.

(Dalje.)

Na drugi, na tretji dan bi že bilo mogoče si kaj izmisliti, češ, da je bolan, da ima dosti opravka, toda naposled treba vsekakor povedati resnico. In takrat, kaj se zgodi z njo? Sama misel na to ji je napravljala grozo. Kasija vso to noč ni zatisnila oči, premišljuje, kako ogniti se tej resnici, toda ničesar ni izmislila. Samó v času jutranje molitve, ko je govorila: »in odpusti nam naše dolge«, se ji je nekako zjasnilo, prišla ji misel v glavo, iti k temu pri-daniču, ganiti njegovo vest, ter prositi, naj ne dela nesrečne njene gospodične. To ni bilo za njo lahka reč, toda drugega izhoda ni bilo; tu je šlo za srečo, nemara celó za življenje njene drage gojenke in ni bilo mogoče ni odlagati, niti omahovati.

V jutro je tajno šla iz hiše, stopila potoma v cerkev ter tam molila tako goreče, kakor nemara še nikdar ne v življenju. Mnogo je računala na to, da kadar mu pové to, kar je gos-podična učinila zanj (zato je tudi šla s trdnim namenom izdati Ljucinkino tajnost vkljub njeni prepovedi); moral bi biti res brez srca, da bi ga to ne ganilo. In ko se on samo enkrat vrne k njej, ko se oženi, ko bi tudi ne bil zaljubljen, pa spozna, kak angelj je to, kako dobro in čednostno to njeno srcé. Tako je premišljevala starka ter polna veselih näd šla h Hipolitu. Ni ga pa več našla doma. Služabnica ji je povedala, da je ravnokar odšel na kolodvor, od-koder se odpelje domu po potrebna pisma za žentev. Kasija ni bila pri-pravljena na tako novico, in sedaj je stala obledela kakor stebel, ne da bi mogla spregovoriti le besedico. In še le, ko ji je služabnica rekla, da more še dobiti Hipolita na kolodvoru, ker bo trajalo še precej dolgo, predno odide vlak — je revica oživila, se svobod-nejše oddahnila ter zdirljala na kolo-dvor. Prišla je še o pravem času; de-narnica še ni bila odprta in gospod Hipolit je zamišljeno korakal po pred-vežju. Kasija se mu približa ter, zasto-pivši mu pot, spregovori od razburjenja z gluhim glasom:

»Moj poklon!«
On dvigne glavo.
»O Kasija!« spregovori ter se za-mrači. »Kaj vi delate tukaj?«

Ona niti ni mislila odgovarjati na to vprašanje, ker ji je v njeni notra-njosti vse vrelo in kipelo in ona ni ve-dela, kako ima začeti. Naposled, surovo ga pogledavši in odmajavši z glavo, spregovori:

»Ali se spodobi tako postopati?«
»Kaj mislite?« začudi se on, ne razumevši, o čem govori.

»Tega moja gospodična ni zaslu-žila, da bi vi po tej preskušnji vsaj prišli ter se zahvalili...«

»Včeraj nisem utegnil, danes pa, kakor vidite že odhajam.«

Ona se ni zmenila za njegovo opravičenje, marveč nadaljuje:

»A komu pa ste vi, gospod doktor, dolžni se zahvaliti, da ste prišli med ljudi; kdo vam je dajal denar za knjige, za poskušajo, za vse?«

»A vi, kako veste to?« začudi se on.

»Jaz naj ne bi vedela, ko sem s svojimi rokami znosila vse to na pošto.«

»Kaj vi govorite!« vsklikne on.
»Kako? To je torej vaša Ljucinka, a ne ta... No saj bi to bilo grozno, čudovito!...«

S poslednjimi besedami se je on obračal v mislih k svoji nevesti-vdovi, kajti še včeraj jo je prosil, naj mu prizna, če je bila ona tista tajna do-brotnica, ki mu je pomagala dovršiti vseučilišče in je ona to potrdila s tako skromnostjo, da bi bil prisegel, da ona govori resnico, a med tem sedaj...

On vedel, komu naj verjame.

Odpeljal je starko na stran ter iz-praševal jo o vseh podrobnostih, katere mu je ona pripovedala, močno se solzeč, ker drugače ni mogla govoriti o do-broti in nemiru svoje gospodične. Hi-polit jo je s pobešenimi očmi globoko ganjen poslušal, sklanjajoč se k njej kakor spovednik, in čim dalje je po-slušal, tembolje se je odkrivalo pred njim to prekrasno srce in blagi značaj Ljucinke, tem bolj je on obžaloval to, da si ni domislil njene skrite ljubezni, da je ni ocenil in se zahvalil za njo. Kolikokrat je Kasija umolknila, bojé se povedati preveč, ko ji je on stiskal rokó ter jo prosil, naj mu ničesar ne prikriva.

»Hvala Bogu, da sem to izvedel še o pravem času! Vse svoje življenje bi obžaloval to! O, kak tepec sem bil!...«

Na to pa, urno spremenivši glas, vpraša: »Ali je gospodična že vstala ter se oblekla?«

»O, gotovo.«

(Dalje pride.)

Foulardovo svilo od 65 kr. do gld. 3-65

meter na bluze in obleke; ravno tako črne, bele in barvane „Hennebergove svile“ od 65 kr. do fl. 14-65 meter. Vsakemu franko in carine prosto na dom. Vzorci z obratno pošto. — Pismena naročila naj se frankirajo v Švico s 25 vin.

G. Henneberg, tovarnar svile
(2) (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu.

Mala oznanila.

Prodajalnica za modno blago želi od-preti neki Bolčan. Kdo ve za pripravne prostore v prometni ulici?

Išče se praktikant ali praktikantinja za velikočevljarstvo obrt v Gorici. — Ponudbe na naše upravnishvo.

Hlapec dobi takoj dobro službo. Oglasi naj se pri upravnishvu, kjer dobi pojasnila in naslov.

Dobra kuharica dobi takoj službo v le-pem trgu. Ponudbe na upravnishvo.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela **briskih, dal**
in črna vina **matinskih in**
iz vipavskih, **istrskih**
furlanskih, **vinogradov.**

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena t r ka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške po-trebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Gostilna

„Pri Janezu“

v Gorici na Kornu,

toči pristna domača, briska in vipavska vina.

Izborna kuhinja postreže vsak čas z gorkimi in mrzlimi jedili.

Ima sobe za prenočevanje potnikov.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča udani

JOSIP MUNIH,
lastnik.

Anton Kuštrin

trgovac

z jedilnim blagom

Gosposka ulica št. 23 (v lastni hiši).

Priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinejšega „Luka“ po jako nizkih cenah. — V zalogi se dobivajo testenine tvrdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici; cikorija in zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda ter moke vseh vrst iz mlinov Jochmann iz Ajdovščine in Majdiča iz Kranja.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po pošti od 5 kilogr. naprej.

Za trpeče na kili (Bruch).

Ravnokar je izšla popravljena brošura, razpravlja o ozdravljenju vseh vrst kile iz peresa dr. Reimann-a. Isto pošilja na zahtevo popolnoma brezplačno Dr. M. Reimann, Dunaj 512. VII./2. Nr. 52 poštni predal.

Riccardo Brass

Gorica

zaloga vin in špirta na debelo.

Ulica Vetturini šte. 11.

Domača, istrska in dalmatinska vina ter žganja prve vrste po nizkih cenah.

Redka prilika!

15 kom.

za samih

fl. 2-75

15 kom.

za samih

fl. 2-75

1 žepna ura Anker-Remontoir točno regu-lirana in s tri-letnim jamstvom.
1 krasno pozlačena verižica.
1 par gumbov z brilanti Similis.
1 eleganten prstan za gospode ali dame z drag. kamnom.
1 krasna kravatna igla iz double-zlata.
2 zapestni gumbi iz double-zlata.
3 naprsni gumbi
1 patentni naprsni gumb iz double-zlata.
1 verižico „Colis“ s srcem.
1 etui za uro Anker.

Teh 15 krasnih komadov skupno z Anker-uro razpošilja colnine prosto proti povzetju trvdka

S. Scheuer, Krakovo,
Gertruda 21.

Kar ne ugaja se sprejme nazaj. — Ilu-strovani ceniki gratis in franko.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čevljarje.

Svetlinjice. — Rožni venci. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35 - 8

Trgov.-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom.

V GORICI, semeniška ul. št. 1., I. nadstr.

Obrestuje hranilne vloge, stalne, ki se nalože za najmanj jedno leto po 5%, navadne po 4 1/2% in vloge na Conto-corrent po 3-60%. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti ter izdaja v za-meno lastne. Rentni davek plačuje zadruga sama.

Daje posojila na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali me-sečnih obrokih, proti vknjižbi varščine na 10-letno odplačevanje, v tekočem računu po dogovoru.

Sprejema zadružnike, ki vplačujejo delež po 300 kron po 1 krono na teden, ali daljših obrokih po dogovoru. Deleži se obre-stujejo po 6-15%.

Vplačevanje se vrši osebno ali potom položnic na čekovni račun šte. 842.366.

Uradne ure: od 9-12 dopoldne in od 3-4 popoldne; ob nedeljah in prazni-kih od 9-12. dopoldne.

Dunajski zobni atelje

v Gorici, Raštelj št. 21, II. nadstropje.

Vlagajo se naravnim potom, pri jedi popolnoma rabljivi umetni zobovi, brez nikakih bolečin ter brez od-stranjenja zobnih korenin.

Zobovje na zračni tlak
(Specijaliteta).

Popravljanje in prenavljanje obrabljenege zobovja.

Naročila izgotavlja dobro, hitro in v ceno.

Govorne ure:

od 9. ure dopoldne do 5. popoldne.

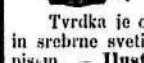
Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pismenim jamstvom razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatnine Most (Česko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3 75; srebrna ura Rem. fl. 5-80; srebrna verižica fl. 1 20; budilnik iz niklja fl. 1-95.

Tvrdba je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoč priznanih pis-m. — Ilustrovan cenik zastoj!

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birnanec, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Važno za vsakega!

Razprodaja!
Za neverjetno nizko ceno, za samo gld. 2-95 se vdobi krasno garnituro, imajočo naslednjih štiri najst dra-go-cenih krasnih predmetov:

Važno za vsakega!

1 žepna ura iz niklja Anker-Rem. (na željo posrebrjena) s krasno vdelanim okrovom, natanjko regulirana s 3-letnim jamstvom ter etui.
1 eleg. oklopna verižica iz niklja ali goldina s privezki vred. Parizni sistem.
1 kravatna igla iz goldina z vdelanimi briljanti.
1 par pozlačenih zapestnih gumbov. Znamka „Ga-rantie“.
1 garnitura gumbov iz goldina za predsrajčnike in ovratnike; 5 komadov.
1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno zaznamovana.
1 prstan iz goldina z eleg. kamnom.
1 pomanjševalno žepno zrcalo v etui.

Teh štiri najst krasnih in dragih predmetov z uro Anker-Rem. razpošilja za samo gld. 2-95, proti povz-tju ali naprej poslanim zneskom trvdka

Bratje Hurviz,

Eksportna hiša, Krakau, Stradom 17 (Avstr.)

Kar ne ugaja se tekom 8 dni sprejme nazaj ter denar vrne, da se kupovalec nimaa bati nikake nevarnosti.

Bogate ilustrovane kataloge vseh dragocenostij zastoj in franko.

Sprejemajo se preprodajalci in agentje.

Žrebanje nepreklicno

23. marca 1901.

Glavni dobitek

60.000 kron

v gotovini z 20% odbitkom.

Srečke invalidne loterije

à 1 krono

Priporočajo: G. Gentili, V. A. Jona, Michelstädter & Comp. in A. Pincherle v Gorici.

Izšel je

Kažipot in koledar po Primorskem

z natančnimi podatki

vseh krajev, uradov, trgovcev, obrtnikov itd. itd.

Dobiva se

v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

Cena: K 1-60; po pošti 10 vin. več. Naročniki „Primorca“ dobe „Kažipot“ za 1 krono.